

een heel

bonte avond

afscheid groep 8

Een heel bonte avond is een alternatief voor de afscheidsmusical. Het is een raamtoneelstuk, waarbinnen de kinderen of de leerkrachten zelf nog ruimte hebben om voor een eigen invulling te zorgen. Je zou kunnen zeggen: het wordt een aangeklede bonte avond.

Het stuk speelt op een school, waar de juf besloten heeft om de musical af te gelasten. Ze heeft er slapeloze nachten van gehad, maar de liedjes zijn zo moeilijk of de klas zingt zo slecht, dat ze het niet aandurft. Het wordt in plaats van een musical een gewone bonte avond. Maar dat valt niet goed bij de meeste kinderen. Er wordt dan ook wat afgemopperd, maar niet door iedereen.

Juf slaapt ook slecht van het feit dat de bevestiging van de aanmeldingen voor de nieuwe scholen van de kinderen nog niet binnen is. Dat zou nog wel eens vervelende gevolgen kunnen hebben voor de leerlingen.

Er moet nog geoefend worden voor de bonte avond, er is ruzie tussen de meiden, een opbloeiende romance en ook nog de nodige spraakverwarring. Met andere woorden: genoeg ingrediënten voor

‘Een heel bonte avond’

Het stuk kenmerkt zich door korte bondige dialogen met veel humor. Het heeft 25 uitgeschreven rollen, maar kan door wat kleine aanpassingen ook met 18 kinderen gespeeld worden. De aanwijzingen hiervoor worden meegeleverd. Ook is uitbreiding van de rollen mogelijk door rollen te splitsen.

Het speelt zich af in de hal, aula, gemeenschapsruimte van de school, waarschijnlijk ook de plek waar het opgevoerd gaat worden. Het kan dus volstaan met een sober decor. De enige belangrijke decorstukken zijn een paar dozen, die aan één zijde van het podium staan en waar zogenaamd oud-papier in zit.

De scènes zijn zo verdeeld en opgebouwd dat kinderen in groepjes kunnen oefenen, al dan niet onder begeleiding.

Er zijn zes momenten gereserveerd voor eigen inbreng. Dit aantal kan zonder problemen worden uitgebreid of beperkt. Een korte inleidende dialoog van een paar zinnen kan door de kinderen of de leerkracht zelf worden toegevoegd, mede afhankelijk van de inhoud van het optreden dat de kinderen gaan verzorgen.

Scenes en rollen

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
Directeur						■							■				■	■
Harvey									■									■
Conciërge Paul			■		■					■		■				■		■
Maaïke				■										■				■
Renée	■										■							■
Chequandro										■		■				■		■
Freek									■		■							■
Juf Karen		■	■		■	■									■		■	■
Heleen		■									■							■
Louise		■									■							■
Yasmine								■				■	■					■
Splinter		■									■							■
Merel	■										■							■
Antoinette					■		■					■						■
Juf Isabelle										■							■	■
Christa				■										■	■			■
Eline								■				■						■
Bernard									■		■							■
Emma	■										■							■
Berend										■		■				■		■
Nicole							■											■
Rutger										■		■				■		■
Pauline											■							■
Tosca							■											■
Astrid		■									■							■

- De rol van Emma kan ook gespeeld worden door Maaïke
- De rol van Renée kan ook gespeeld worden door Antoinette
- De rol van Merel kan ook gespeeld worden door Christa
- De rol van Nicole kan ook gespeeld worden door Yasmine
- De rol van Tosca kan ook gespeeld worden door Eline
- De rol van Splinter kan ook gespeeld worden door Harvey
- De rol van Astrid kan ook gespeeld worden door Pauline

Scene 1

Drie kinderen komen op. De voorste is goed boos.

- Emma   Ik haat dat mens. Ik haat haar!
- Renée   Doe nou rustig aan, Emma.
- Emma   Ik doe niet rustig! Ik haat haar!
- Merel   Maar zo erg is het toch niet?
- Emma   Zo erg is het toch niet, zo erg is het toch niet. Erger kan niet! Ik had me er zo op verheugd en dan zegt ze doodleuk dat het niet doorgaat. Te moeilijk voor ons! Laat me niet lachen. Te moeilijk voor háár zeker.
- Renée   Nou het is toch ook best pittig.
- Merel   Vooral dat slotlied, dat lukt me echt niet.
- Renée   Mij ook niet. En dat liedje dat ik solo moest zingen... (*schudt haar hoofd*)
- Merel   Inderdaad, dat klonk net als in die videoclips op tv.
- Renée   Welke videoclips?
- Merel   Die videoclips waarbij ze de zangeres vervangen door een geit.
- Renée   Was het zo slecht?
- Merel   Ja, maar ik zou het niet beter kunnen, hoor.
- Renée   Ja en we zijn er ook niet zo goed in, toch?
- Emma   Praat even voor jezelf, ja! Ik had het rustig allemaal in mijn eentje gedaan!
- Merel   In je eentje een musical doen?
- Renée   Dat kan toch helemaal niet en bovendien lekker gezellig. Sta jij daar in je eentje de musical op te voeren. En wij dan?
- Emma   Nee, zo'n bonte avond is leuk! Dat hebben we toch ook al gedaan op het schoolkamp!
- Renée   Ja, dat was toch ook leuk?

Emma Ja, maar dat was het schoolkamp en dit is...dit is.... het laatste wat we samen doen. Na acht jaar het laatste wat we samen doen. Weet je wel wat dat betekent? Weet je dat wel? En dan wil dat stomme mens dat we weer zelf iets leuks verzinnen. Ik wil niks leuks verzinnen. *(loopt een paar stappen weg en doet demonstratief de armen over elkaar en schreeuwt bijna:)* Ik wil een MUSICAL!

Merel Maar die komt er niet.

Emma Ach, hou je kop! *(loopt boos af, Renée en Merel kijken haar na)*

Renée Zo! Die is over de rooie. Dat is toch niet normaal zoals die reageert?

Merel Dat mag je wel zeggen, ja

Renée Wat maakt het nou uit? Een bonte avond of een musical. Dat is toch allebei leuk?

Merel Ik snap het ook niet.

Renée Zullen de hormonen wel zijn *(lacht)*

Merel Ja, de brugklashormonen.
(Beiden af)

Scene 2

Juf met onder haar arm een stapeltje papieren en een aantal kinderen komen aan de andere zijde van het podium op.

- Juf   Ik snap best dat jullie teleurgesteld zijn. Maar die musical is echt veel te moeilijk, dat heb je wel gemerkt. Ik bedoel: de moeilijkste rollen heb ik al aan de beste zangers uit de klas gegeven, maar je hebt zelf gemerkt.... *(loopt even hoofdschuddend weg, draait zich daarna weer om)* Jullie zijn een hartstikke leuke klas, die heel veel kan, maar één ding duidelijk niet en dat is zingen.
- Heleen   Wat maakt dat nou uit, juf? Dat is toch alleen maar leuk?
- Splinter   Ja, mijn vader zal in een deuk liggen als hij mij hoort zingen.
- Astrid   Nou, volgens mij ligt iedereen in een deuk als ze jou horen zingen. En dat moeten we dan juist niet hebben.
- Splinter   Hoezo niet?
- Astrid   *(handen in de zij)* Heb je wel eens een musical gezien waarbij iedereen de hele tijd in een deuk ligt. Dat is echt niet leuk meer.
- Splinter   Daar heb je wel een punt. Maar **ik** hoef toch niet te zingen, iemand anders kan dat toch wel. We zijn toch niet allemaal zo slecht in zingen als ik?
- Juf   Nee, zo slecht is verder niemand... maar veel beter ook niet. Nee, jongens, wat jullie ook proberen, ik heb de musical afgeblazen en daar blijft het bij.
- Louise   Kunt u er niet nog één nachtje over slapen, juf? Eén nachtje maar? (samen met Heleen): Eén nachtje...
- Juf   Nee, nee en nog eens nee. Ik heb er al genoeg slapeloze nachten van gehad, vannacht wil ik eindelijk weer eens rustig slapen.
- Splinter   Maar....
- Juf   Niks geen gemaar meer, hup... naar buiten. En een beetje opschieten want de pauze is al bijna voorbij.
- Kinderen gaan af.*

Scene 3

Juf bladert nog wat kippig in wat papieren en zoekt haar bril die aan een touwtje om haar nek hangt. Ze zet hem op. Leest. Conciërge komt op met een tl-buis of een stoel.

- Juf Paul, is de post al geweest?
- Conciërge Volgens mij nog niet. Verwacht je wat bijzonders?
- Juf Ik heb nog steeds de bevestigingen niet van de aanmeldingen voor de scholen van voortgezet onderwijs.
- Conciërge Je bedoelt van de scholen waar de kinderen straks naar toe gaan?
- Juf *(Zet de bril op haar hoofd)* Ja, precies. Die hadden allang binnen moeten zijn.
- Conciërge En die zijn er nog niet?
- Juf Nee, ik heb er al over gebeld. Ze zeiden dat ze vandaag binnen moesten komen.
- Conciërge *(haalt zijn schouders op)* Nou, dan komt het toch wel goed!
- Juf Ik weet het niet. Die vrouw van de administratie klonk zo warrig.
- Conciërge Ach, wat maakt het uit. Je hebt toch de aanmeldingsformulieren keurig opgestuurd? Dan is het toch hun pakkie an om de zaak goed af te handelen? *(wil verder lopen)*
- Juf Ja, maar als ze die formulieren daar kwijt zijn geraakt of stel dat de post er onzorgvuldig mee om is gegaan...
- Conciërge Je hebt er toch wel kopietjes van gemaakt?
- Juf *(knikt)* Ja
- Conciërge Nou dan. Dan stuur je ze toch gewoon nog een keer.
- Juf Maar morgen sluit de inschrijvingstermijn. Daarna worden er alleen nog maar kinderen aangenomen in uitzonderlijke gevallen.
- Conciërge Hoezo dat dan? Is dat nieuw?
- Juf Heeft te maken met de planning en de financiering vanuit het ministerie of zo. Ik weet het ook niet precies. Maar wat ik wel weet is dat ze uiterlijk morgen binnen moeten zijn, want anders zitten de kinderen zonder school.
- Conciërge Dan bel je toch gewoon nog een keer. En dan vraag je of ze een ontvangstbevestiging sturen per mail, dan heb je dat tenminste zwart op wit.
- Juf Ja, dat is misschien wel een goed idee. Kijk jij zo nog even bij de post, dan ga ik even bellen. *(Beiden af)*

Scene 4

Maaike en Christa komen op

- Maaike   Waarom zegt ie nou niks, ik snap het gewoon niet.
- Christa   Hij is gewoon verlegen
- Maaike   Verlegen? Hoezo verlegen? Dat is hij toch anders ook nooit?
- Christa   Ja, maar als je verliefd bent werkt dat anders. Dan durf je bepaalde dingen niet. Je bent veel te bang dat ze je dom vinden of nog erger, dat je afgewezen wordt.
- Maaike   Maar hij moet nu onderhand toch wel weten dat ik hem leuk vind? Volgens mij heeft iedereen dat al in de gaten. Behalve hij dan.
- Christa   Misschien moet je iets duidelijker zijn. Misschien moet je dat nog meer... eh ... uitstralen.
- Maaike   Ja, maar hoe dan?
- Christa   Ja, weet ik veel. Ga gewoon naar hem toe en zeg het hem gewoon.
- Maaike   Ja, duhuh, mooi niet. Krijg ik zo'n rooie kop.
- Christa   Stuur hem dan een mailtje of een whatsappje.
- Maaike   Ja, en dan opent iemand anders zijn mail of zo en dan... nee, dat doe ik niet.
- Christa   Schrijf hem dan een gewone brief.
- Maaike   Wat moet ik daar dan in zetten?
- Christa   Ja, hé, ik hoef toch niet alles voor te zeggen? Het is jouw liefje.
- Maaike   Hij is mijn liefje niet. (*zacht*) Nog niet, tenminste.
- Christa   Nou, doe er dan wat aan, ja! (*af*)
- Maaike   Een brief. Wat ouderwets romantisch. Tja, waarom eigenlijk niet? Zo eentje met de hand geschreven... nee, toch maar op de computer. In pen en papier zit tenslotte geen spellingcontrole. (*af*)

Scene 5

Juf komt op met de telefoon in handen.

Juf *(roept) Paul! (kijkt om zich heen) PAUL! (draait zich om, kijkt 'in de verte')* PAU..HAUL!
(Conciërge is ondertussen van de andere kant opgekomen en staat achter haar)

Conciërge *(heel rustig)* Ja?

Juf *(schrikt)* Jemig, wat laat je me schrikken, man. Hier is de telefoon. Ik had net dat mens van de administratie van het Leeghwater aan de telefoon en die zei dat ze de brief gisteren op de post had gedaan.

Conciërge Zie je nou wel. Alles komt goed. Je maakt je weer veel te druk.

Juf Ja, nou ja. Ik hou niet van die dingen die op het laatst nog geregeld moeten worden. Is de post al geweest?

Conciërge Nee, daar is het nog wat te vroeg voor. Nog even geduld.

Juf Je hebt gelijk, ik moet me niet zo druk maken. *(kijkt weer kippig in de papieren in haar hand en zoekt haar bril)* Waar heb ik nou weer mijn bril gelaten?

Conciërge *(kijkt juf speurend aan en begint dan te lachen)*
Wat dacht je van op je hoofd?

Juf *(pakt de bril van haar hoofd en zet hem op)*
Ik ben dat ding ook altijd kwijt, dank je wel.

Conciërge Graag gedaan.

(Conciërge gaat af).

Scene 6

Directeur komt telefonisch in gesprek op

- Directeur Wat zegt u, mevrouw? ... Het spijt me, mevrouw... Ik zou het echt niet weten... Nee, dan heeft u de verkeerde aan de lijn, ik ben de conciërge niet... U spreekt met de directeur...Geen probleem, mevrouw. Kan gebeuren... (*drukt de telefoon uit en zucht, ziet de juf staan*)
Zeg, Karen, je had Yasmine toch ook opgegeven voor het Leeghwater College?
- Juf Ja, hoezo? Is er iets mis dan?
- Directeur Nee, maar ik vind het zo knap van die meid. Nog geen jaar in Nederland en dan zo presteren.
- Juf Ja, wat heeft ze hard gewerkt. Ze heeft af en toe nog wel wat moeite met de taal, maar die gaat het helemaal redden, hoor.
- Directeur Zij heeft hard gewerkt, maar jij ook. Dat mag ook wel eens gezegd worden. Maar...eh... even wat anders, ik heb voor wat betreft Harvey toch maar besloten om je advies over te nemen. We moeten hem maar het voordeel van de twijfel geven. Ik ben bezig met een brief voor het Leeghwater om hem daar alsnog aangenomen te krijgen. Die gaat vandaag nog op de post.
Trouwens, over post gesproken, is die brief met de bevestigingen van het vervolgonderwijs al binnen. Ik moet hem nog paraferen en dan kan hij in het administratiesysteem verwerkt worden. Dan hebben we het allemaal op tijd rond.
- Juf Ik ... uh ... ja ... uh... nou ...
- Directeur Mooi! Ik zal zo blij zijn als dat zaakje is afgerond. Ik word zo kriebelig van die deadlines. Ik heb altijd het gevoel dat er wat mis gaat. Ken jij dat gevoel?
- Juf Ik ... uh ... ja ... uh... nou ...
- Directeur Eigenlijk is dat helemaal niet nodig, toch. We hebben hier de zaakjes altijd goed voor elkaar, niet?
- Juf Ik ... uh ... ja ... uh... nou ...
- Directeur Mooi! Leg hem zo maar even in mijn postvakje, dan handel ik het vanmiddag even af.
- Juf Ik ... uh ... ja ... uh... nou ...
- Directeur Ik weet dat ik op je kan bouwen, Karen. Zoals jij zouden er meer moeten zijn. (*af*)
- Juf Ik ... uh ... ja ... uh... nou ... (*kijkt vertwijfeld om zich heen en ziet Antoinette in de verte staan*)
Antoinette, kom eens hier. Luister. Ga even naar buiten en hou de brievenbus even in de gaten. Als de postbode komt, dan heeft ie post bij zich.
- Antoinette Echt?

Juf *(kijkt Antoinette verbaasd en verstrooid aan, is met haar gedachten ergens anders)*
Ja, en als hij de post gebracht heeft dan breng je die meteen naar binnen. Begrijp je dat?

Antoinette Ja, maar juf, we hebben toch zo die geschiedenisstoets?

Juf Ja? Oh ja,... uh ... die maak je maar later.

Antoinette Maar...

Juf Oké, oké, we stellen hem wel uit.

Antoinette Maar...

Juf *(wordt steeds zenuwachtiger)* Goed, goed, je hoeft hem dan niet te maken

Antoinette Maar...

Juf En dan geef ik je wel een acht!

Antoinette Maar...

Juf Oké, een negen dan. Maar ga nu maar en schiet een beetje op. *(af)*

Antoinette Oké... *(denkt even na)* een negen... ik ga voortaan maar elke dag de post ophalen *(af)*

Scene 7

Eerste groepje gaat oefenen voor de bonte avond.

- Nicole   Heb ik me de blubber geleerd voor die geschiedenisstoets, zegt ze doodleuk dat die niet doorgaat.
- Tosca   Nou, ik vind het niet erg, hoor. Ik heb het niet geleerd.
- Nicole   Maar dat hoeft jij toch ook niet. Jij weet alles al zonder te leren.
- Tosca   Maar dit hoofdstuk vond ik zo stom. Industriële revolutie. Lekker interessant. Stoommachientje uitgevonden door James Watt, de fonograaf in 1877 uitgevonden door Thomas Alva Edison, een telefoon aan een draadje door ene meneer Alexander Bell. Bell, hoe verzinnen ze het. En dacht je dat ik daar wat van onthouden heb?
- Nicole   Nou, zo te horen meer dan ik.
- Tosca   Dat lijkt maar zo.
- Nicole   Maar toch vind ik het raar. Ons zomaar een negen geven.
- Tosca   Wat maakt het nou uit? We hebben allemaal een negen gekregen. Wat wil je nog meer? Een tien?
- Nicole   Maar ik snap er geen bal van. Ze lijkt wel helemaal de weg kwijt.
- Tosca   Misschien schrok ze omdat jij zei dat je het anders wel tegen je vader zou zeggen.
- Nicole   Nee, anders schrikt ze er ook nooit van, bovendien, ze kent hem toch? Nee, dat is het niet. Ik weet het niet, ze lijkt wel helemaal van de kaart. Zo ken ik haar niet.
- Tosca   Nou ja, haar probleem, dus. Wij hebben mooi een negen en mogen oefenen voor de bonte avond. Zullen we beginnen?

(stukje voor Bonte avond wordt opgevoerd)

Scene 8

Yasmine en Eline helpen met opruimen van de voorwerpen van het eerste optreden als Antoinette aan komt lopen.

- Antoinette Is de post al geweest?
- Yasmine De post?
- Antoinette Ja, Yasmine, de post, is die al geweest? Ik moet van de juf de post naar binnen brengen.
- Yasmine Wat is dat, de post?
- Antoinette Weet je dat nog niet, Yasmine? Hoe lang ben je nu al in Nederland?
- Yasmine Eén jaar, bijna!
- Antoinette *(verbaasd)* Huh, pas een jaar? Ja, nu je het zegt, pas een jaar. Oké dan, de post... eh... de post dat is die meneer die de brieven rondbrengt.
- Yasmine Oh, de brievenmeneer.
- Antoinette Ja, die. Is die al geweest?
- Eline Ja, die is al geweest.
- Antoinette En? Heeft hij nog iets bezorgd?
- Eline Ja, volgens mij wel.
- Antoinette Weet je wat hij heeft bezorgd?
- Eline De post, denk ik.
- Antoinette Ja, haha! Wat zijn we weer leuk. En waar is de post nu?
- Eline Ik denk nog in de brievenbus.
- Yasmine Uh? Zit de post in de brievenbus?
- Antoinette Ja, wat is daar nou vreemd aan?
- Yasmine De post past toch niet in de brievenbus?
- Antoinette en Eline kijken elkaar verbaasd aan*
- Eline Wat bedoel je?
- Yasmine Die brievenmeneer past toch niet in een brievenbus?

(Antoinette en Eline kijken elkaar weer aan en begrijpen plotseling wat Yasmine bedoelt)

Antoinette Wat die brievenmeneer rondbrengt, die brieven en zo, dat noemen we ook post, Yasmine .

Yasmine Oh, dus de post brengt de post?

Antoinette Ja, de post brengt de post.

Yasmine Ik snap het.

Antoinette Mooi, kom nou maar, geen tijd voor flauwekul. De juf wil weten wat de post heeft gebracht.

Yasmine *(met een grote glimlach)* Ik weet het: .....POST!

Alle drie af.

Scene 9

*Kinderen komen op om te 'oefenen' voor optreden twee van de bonte avond.
Na afloop komen Freek, Harvey en Bernard op*

- Freek   Daar baal je van, hè ouwe, dat de musical niet doorgaat! *(slaat Harvey op zijn rug)*
- Harvey   Helemaal niet.
- Bernard   Nee, nee, maak dat de... eh... poes wijs. Jij baalt als een ...uh....stopcontact hè, jongetje.
- Freek   Ja, je had gedacht die mooie liefdesscene te moeten spelen met Maaike, hè? En dan veel moeten oefenen, hè? Bij haar thuis, hè?
- Bernard   Ja, vooral als haar ouders niet thuis zijn.
- Harvey   *(boos)* Doe niet zo stom.
- Freek   Wij doen niet stom. Jij doet stom! Je loopt de hele dag achter haar aan of je kijkt voortdurend waar ze is. Je loopt te slijmen: "Maaike, wil je een koekje? Ik heb ze zelf gebakken. Maaike zal ik je fiets uit de stalling halen? Maaike, zullen wij samen topo maken?" Iedereen kan zien dat jij verliefd op haar bent. Zelf meester Ron kan het zien en die heeft nooit wat in de gaten.
- Harvey   Ik ben niet verliefd op haar.
- Bernard   Nee, en je vindt het ook niet jammer dat ze naar een andere school gaat dan jij.
- Harvey   Nee!
- Freek   Nee, nee. Dat maakt je niets uit. Weet je wel hoeveel jongens er op het Leeghwatercollege zitten? Dat zijn straks allemaal concurrenten. Ik zou maar eens wat ondernemen, mannetje, want anders is de vogel gevlogen.
- Bernard   Jahaa, want...uh... beter één handige vogel in je.... uh, dan een... uh... half ei in de lucht. *(kijkt glunderend rond)*
- Freek   Waar heb jij het nou weer over? *(kijkt Bernard onderzoekend aan)*
- Bernard   Nou, ...uh... uh ...
- Harvey   Hou er nou eens mee op.
- Freek   Dan moet je het zelf maar weten. Zal ik je nog één voorbeeld geven van wat er zou kunnen gebeuren? Eén voorbeeld?
- Bernard   Ja, want één voorbeeld zegt meer dan... dan... dan 1000 niet-voorbeelden. *(kijkt weer glunderend om zich heen, Freek kijkt hem aan en schudt zijn hoofd)*
- Harvey   Ik wil er niks meer over horen. word helemaal ziek van jullie gezeur over die

verliefdheid. Ik ben niet verliefd. Klaar uit! (*wil aflopen*)

Freek Oké, dan niet. Dan vraag ik haar wel.

Harvey Wat vraag je haar?

Freek Of ze met mij wil.

Harvey (*komt boos op Freek aflopen*) Als je dat maar laat, mannetje, want ik doe je wat! (*af*)

Bernard (*kijkt hem vragend na*) Is ie nou boos?

Freek Nee, (*grinnikt*) hij is niet boos, hij is teleurgesteld! Kom we gaan Maaike ook even lekker opfokken. (*af*)

Bernard Ja, we gaan Maaike even lekker opfokken...(*kijkt wat dommig voor zich uit*) trouwens, Freek, wat bedoel je daar precies mee... (*af*)

Scene 10

Conciërge, Chequandro, Rutger en Berend komen op

- Conciërge   Kom maar even mee, jongens. Er staan hier ook nog dozen die in de oud papiercontainer moeten. Hij zit al goed vol, dus als één van jullie er zo inklimt en de boel even goed aanstamp, dan kunnen ze er nog wel bij.
- Berend   Moet dat?
- Rutger   Doe niet zo lui, man. 't Is toch een kleine moeite?
- Berend   Weet je wel hoe zwaar die dozen zijn?
- Chequandro   Je bent toch geen watje?
- Berend   Nou, als ik dozen moet sjouwen misschien wel.
- Rutger   Kom op, niet zeuren. Aanpakken!
- Conciërge   Goed zo, Rutger, zo mag ik het horen.
- Chequandro   Moet de container daarna meteen aan de weg gezet worden, meester Paul?

Isabelle komt op

- Conciërge   Graag, jongens, want ze kunnen hem elk moment komen legen, dus schiet maar een beetje op.
- Isabelle   Ach Paul, kunnen ze eerst even die oud-papierdozen bij mijn klas weghalen, ze staan zo in de weg. De kleuters kunnen er helemaal niet langs.
- Conciërge   Jongens, je hoort het. Loop eerst even met juf Isabelle mee en kom daarna nog even terug voor deze dozen. Maar wel een beetje opschieten.
- Isabelle   Kom maar even mee, ze staan hier om de hoek.
- Berend   Hoeveel zijn het er, juf?
- Isabelle   Twee
- Berend   En we zijn met z'n drieën. (*grote lach op het gezicht*) Mooi!
- Rutger   Kom nou maar, luiwammes.

Jongens af

'Oefenen' voor bonte avond optreden 3

Scene 11

Pauline, Heleen, Louise, Renée, Emma, Astrid en Merel komen op

Emma Ik heb het toch gezegd. Het wordt gewoon een stomme avond. Achterlijke stukjes. Ik vind er niks aan.

Louise Nee, inderdaad, het is gewoon een bonte avond met niks bijzonders

Renée Ach, het wordt best leuk. Iedereen doet toch zijn best. Kom op zeg.

Astrid *(minachtend)* Het wordt best leuk... het wordt best leuk. Voor kleuters zul je bedoelen.

Merel Ja, voor kleuters, maar ook voor volwassenen. Ik vind het ook leuk.

Heleen Jij ja!

Merel Wat wou je daar nu mee zeggen?

Heleen Nihiks...

Merel *(geeft Heleen een duw)* Jawel, daar wou je wel wat mee zeggen.

Heleen Hé, blijf van me af, stomme trut!

Pauline Kom op, hou daar eens mee op. Het wordt best een leuke avond.

Louise O ja? Nou dat maken we zelf wel uit. Toevallig! Daar hoef jij je niet mee te bemoeien.

Emma Ja, dat maken we zelf wel uit. Daar hebben we jullie niet voor nodig. Toevallig!

Pauline Daar hoeven we toch geen ruzie over te maken?

Renée Nee, precies! Daar hoeven we geen ruzie over te maken.

Astrid Wie maakt hier nou ruzie?

Louise/Heleen Ja, wie maakt hier nou ruzie?

Bernard, Freek en Splinter komen op

Splinter Hebben jullie ruzie?

Freek Ja, ruzie! Er is niks leuker dan meidenruzie.

Bernard Ja, hebben jullie ruzie?

De meiden stoppen hun ruzie en kijken de jongens met de handen in de zij woedend aan. In een snel tempo volgen de volgende zinnen elkaar op, waarbij ze de jongens

steeds verder in het nauw drijven.

Louise (doet een stap naar de jongens toe) Of wij ruzie hebben? (kijk even achterom naar de meiden, die allemaal hun armen over elkaar doen) Nee, wij hebben geen ruzie.

Merel Wij hebben gewoon een meningsverschil

Pauline Een doodeenvoudig meningsverschil

Heleen En dat lossen wij zelf wel op.

Astrid Precies, dat lossen wij zelf wel op.

Renée En dat doen wij op een manier zoals meisjes dat doen.

Pauline Ja en daar snappen jongens toch niks van.

Merel Want jongens die meppen er meteen op los als ze een meningsverschil hebben.

Louise Ja, jongens kunnen het niet op een fatsoenlijk manier uitpraten.

Pauline Dat kunnen alleen maar meisjes. Toevallig.

Emma Heb je daar soms moeite mee?

Heleen/Louise Of zoek je soms ruzie?

Heleen Dan moet je het maar zeggen. Geen probleem. (even valt er een korte stilte) Kom meiden, ik heb geen zin om me met dit achterlijk zootje bezig te houden.

Meiden gaan gearmd en gezellig giechelend af

Splinter Pffff

Freek Zeg dat wel.

Splinter Die waren behoorlijk geprikkeld.

Freek Nou, dan druk je je nog voorzichtig uit. Die waren wel heel erg geïrriteerd.

Bernard Ja, die zijn behoorlijk op hun...eh...beentjes getrapt.

Splinter Teentjes.

Bernard Teentjes? Wat teentjes? Knoflook?

Splinter Nee, je bent op je teentjes getrapt.

Bernard Ik ben helemaal niet op mijn teentjes getrapt.

Splinter Nee, ik bedoel: het is niet op je beentjes getrapt, maar op je teentjes getrapt.

Bernard Ja, dat weet ik ook wel. Maar daar hoef je niet meteen boos over te worden.

Splinter Ik ben helemaal niet boos.

Bernard Maar wel op je beentjes getrapt.

Splinter *(geërgerd)* TEENTJES!

Bernard Zie je wel, ik zei het toch...

Splinter loopt geërgerd weg

(tegen Freek) Is hij nu boos?

Freek *(gniffelt)* Nee, hij is niet boos, hij is teleurgesteld.

Bernard Hij ook al?

Beiden af

'Oefenen' voor het optreden 4

Scene 12

Conciërge, Chequandro daarachter, daarna Rutger en tot slot Berend komen op met twee dozen papier, Berend draagt een A4-tje, de andere twee de dozen

Conciërge Kom maar, jongens. Je mag wel even via deze deur, dan hoef je niet helemaal om te lopen. Ze zijn best zwaar, die dozen, toch?

Chequandro Valt wel mee, hoor. *(roept naar de andere twee)* kun je het nog houden?

Berend Gaat wel hoor.

Rutger *(kreunt en steunt)* Jij hebt makkelijk praten.

Berend Ja, klopt, daar heb ik geen moeite mee.

Rutger Meester Paul? Mag ik hem even neerzetten? Ik hou hem bijna niet meer.

Conciërge Zet maar even neer. Chequandro haal jij even de sleutel van de container?

Chequandro Hangt hij aan het haakje in uw kamertje?

Conciërge Als het goed is wel

Chequandro gaat af en Antoinette, Yasmine, Eline komen op. Antoinette heeft post in haar handen, een brief

Antoinette Meester Paul, de post. Waar moet ik het neerleggen?

Conciërge *(tegen de papierjongens)* Wacht even jongens, *(tegen de postophalers)* Geef maar hier, of nee, leg het daar maar even neer, op die dozen, dan vind ik het zo wel.

Eline Maar we moesten de post meteen naar juf Karen brengen.

Yasmine Ze bedoelt de brief. Niet de brievenmeneer

Conciërge *(kijkt haar even beoordelend aan)* Dat begrijp ik, Yasmine.

Yasmine Ik nu ook, maar eerst niet. De post is de meneer die de brieven rondbrengt, maar ook de brieven zelf. Rare taal Nederlands.

Conciërge *(lacht)* Je hebt gelijk, we hebben een rare taal, maar dat vinden wij waarschijnlijk ook van de jouwe. Maar leg het maar even op die doos, dan regel ik het wel.

Antoinette Maar juf Karen....

Conciërge Juf Karen is nu even bezig, ik breng het zo wel.

Antoinette Oké *(trekt haar schouders op en legt de post op de doos, Eline loopt al weg)* Eline, wacht even *(rent achter haar aan, af. Yasmine loopt langzaam het podium af, van de dozen vandaan, maar voordat dat gebeurt komt de directeur op)*

Scene 13

- Directeur Yasmine, wil jij even wat voor me doen?
- Yasmine Maar ik moet terug naar de klas.
- Directeur Och, juf Karen vindt het niet erg als je even een klusje voor mij doet. Als ze er wat van zegt, dan stuur je haar maar naar mij toe.
- Yasmine Mag ik juf Karen naar u toesturen? Dat is toch ongeleefd?
- Directeur *(lacht)* Ja, daar heb je gelijk in. Maar de juf zal het echt niet erg vinden dat je deze brief even voor mij op de post doet.
- Yasmine Op de post doen?
- Directeur Ja. Fijn dat je dat even wil doen. *(af)*
- Yasmine Op de post doen? Op de post doen? Ik moet hem niet op de brievenmeneer doen, dat is niet logisch. Ik moet hem op de post doen. *(kijkt naar de post op de oud-papierdozen)* Ach natuurlijk, ik moet hem boven op de post doen, bovenop de post neerleggen. Voor meester Paul. *(legt de brief bovenop de andere post en gaat af)*

'Oefenen' voor Bonte Avond 5

Scene 14

Maaike en Christa komen op

- Maaike Hier, ik heb hem af.
- Christa Wat?
- Maaike De brief.
- Christa Welke br... De brief? De brief voor Harvey? Wat goed van je! Wat staat er in?
- Maaike Ja, dat ga ik jou toch niet vertellen.
- Christa Maar we zijn toch vriendinnen?
- Maaike We zijn vriendinnen, maar er zijn ook grenzen.
- Christa Ah, toe nou. Ik ben zo nieuwsgierig.
- Maaike Ja, dat weet ik. Maar zou jij jouw liefdesbrief aan mij hebben laten lezen?
- Christa *(denkt even na)* Je hebt gelijk. Ook al ben je mijn beste vriendin, zoals je zegt: er zijn grenzen.
- Maaike Beste vriendin van me, zou je wat voor me willen doen?
- Christa Wat dan?
- Maaike Deze brief aan Harvey geven. Stiekem.
- Christa *(denkt weer even na, dan verschijnt er een gemeen glimlachje om haar mond)* Ja hoor, natuurlijk wil ik dat wel doen.
- Maaike Ah fijn. Hier is-ie. *(geeft de brief, Christa kijkt ernaar)*
- Christa Maar er staat op dat hij voor de juf is.
- Maaike Ja, ik kon de brief wel uitprinten zonder dat iemand het in de gaten had, maar ik kon nergens een envelop vinden. En toen heb ik in de oud-papierbak bij jufs bureau gekeken en daar lag deze envelop. En stel dat je hem kwijtraakt, hè, stel, dan durft niemand hem open te maken.
- Christa Maar dan geven ze hem aan de juf.
- Maaike Ja, en die snapt daar niks van, want er staat verder geen naam in.
- Christa Slim
- Maaike Ja, ik ben misschien wel verliefd maar niet achterlijk *(af)*

Scene 15

Christa kijkt even om zich heen of ze iemand ziet, gaat bij de dozen en de post staan en kijkt dan of ze uiterst voorzichtig de brief kan openen. Dan komt juf Karen op.

- Juf   Zo, Christa, weet jij of de post al geweest is?
- Christa   *(schrikt en legt de brief achter haar rug op de stapel met andere brieven en loopt er wat van vandaan)*
Uh, ja... of... uh... nee... ik eh.....
- Juf   Trouwens, wat doe jij uit de klas? Daar heb je toch helemaal geen toestemming voor?
Hup, naar de klas en vlug een beetje.
- Christa   *(aarzelt)* Maar...uh... ik... uh....

Einde Zichtversie.....